

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ

28/09/2025

Ὁ Κύριος περιδιαβαίνει τήν ἀκρογιαλιά τῆς Γαλιλαίας καί τά πλήθη τρέχουν μέ πόθο κοντά Του. Ἔτσι μιά ὁμορφη, ἀπλή, ἀλιευτική, θαλασσινή εἰκόνα μᾶς δείχνει τό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Α΄ Λουκᾶ, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί. Καί καθώς βλέπει δύο μικρά πλοῖα ἀραγμένα στή λίμνη, μπαίνει σ΄ ἓνα ἀπό αὐτά, αὐτό εἶναι τό πλοῖο τοῦ Σίμωνα.

Καί τόν παρακαλεῖ νά τό σύρει λίγο πιό μέσα στή λίμνη γιά νά διδάξει τά πλήθη μέσα ἀπό τό πλοῖο αὐτό. Ὅταν τελείωσε τή διδασκαλία του ὁ Κύριος, λέει στόν Σίμωνα: Φέρε πάλι τό πλοῖο στά βαθιά νερά τῆς λίμνης καί ρίξτε τά δίχτυά σας.

Ὁ Σίμων ὅμως μέ ἔκπληξη τοῦ ἀποκρίνεται: Διδάσκαλε, ὅλη τή νύχτα κοπιάσαμε ρίχνοντας τά δίχτυα καί δέν πιάσαμε τίποτε. Αφοῦ ὅμως τό λές ἐσύ, θά ρίξω τό δίχτυ. Καί τό θαῦμα πού ἀκολούθησε ἦταν ἐντυπωσιακό.

Τό δίχτυ τους γέμισε τόσο πολλά ψάρια, ὥστε ἄρχισε νά σχίζεται. Οἱ ψαράδες τότε φώναξαν ἀμέσως τούς συνεταιίρους τους πού ἦταν στό ἄλλο πλοῖο, νά βοηθήσουν νά σύρουν τό δίχτυ ἐπάνω. Ἀλλά τά ψάρια ἦταν τόσο πολλά, ὥστε τά δύο πλοῖα κινδύνευαν νά βυθισθοῦν.

Οἱ ψαράδες ἔμειναν ἐκστατικοί μπροστά σ΄ αὐτό τό καταπληκτικό φαινόμενο. Καί πιό ἐκστατικός ἔμεινε ὁ Πέτρος, πού ἔπεσε στά γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καί ἔλεγε: «Κύριε φύγε ἀπό κοντά μου, γιατί εἶμαι ἁμαρτωλός ἄνθρωπος». «Μή φοβᾶσαι-τοῦ εἶπε τότε ὁ Κύριος. Ἀπό τώρα καί στό ἐξῆς θά ψαρεύεις ἄνθρώπους, θά γίνεις δηλαδή ἀπόστολός μου».

Καί ἀφοῦ ἔβγαλαν τά πλοῖα τους στήν ξηρά, τά ἄφησαν ὅλα καί μέ ὑποδειγματική προθυμία ἀκολούθησαν τόν Χριστό.

Τί νόημα ὅμως εἶχε αὐτό τό τόσο ἐντυπωσιακό θαῦμα; Καί γιατί ὁ Κύριος πρῖν τό ἐπιτελέσει ζήτησε ἀπό τούς ψαράδες νά ρίξουν τά δίχτυά τους καί μάλιστα σέ ἀκατάλληλη ὥρα;

Γιατί ὁ Κύριος μέσα ἀπό τό θαῦμα αὐτό ἤθελε νά διδάξει πολύ μεγάλες ἀλήθειες στούς ψαράδες τῆς Γαλιλαίας, τούς ὁποίους σέ λίγο θά καλοῦσε νά γίνουν ἀλιεῖς ἀνθρώπων καί νά σαγηνεύουν στά πνευματικά τους δίχτυα ὅλη τήν οἰκουμένη. Αὐτό τό θαῦμα ἦταν τύπος τῆς πνευματικῆς ἀλιείας τους. Καί ἔπρεπε νά χαραχθεῖ βαθιά στήν ψυχή τους.

Ἐπρεπε νά τό θυμοῦνται πολύ καλά οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου ὅταν ἀργότερα στό τιτάνιο ἔργο τους θά συναντοῦσαν δυσκολίες καί ἀπογοητεύσεις. Νά θυμοῦνται καί νά συναισθάνονται ὅτι στήν πνευματική τους διακονία χωρίς τόν Κύριο δέν θά μπορούσαν τίποτε νά πετύχουν, ἐνῶ μέ τή δική του δύναμη θά μπορούσαν νά κάνουν τά πάντα. Ἄδεια τά δίχτυα χωρίς τήν εὐλογία Του. Γεμάτα ὅταν τά εὐλογοῦσε ὁ Χριστός.

Τίποτα ἄλλο στόν κόσμο δέν μπορεῖ νά φέρει τήν εὐλογία στά ἔργα τῶν χειρῶν μας, στή δουλειά μας καί στό ἐπάγγελμα μας παρά μόνο ἡ Χάρις καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ἐργαζόμαστε καθημερινά, ἐργαζόμαστε σκληρά

κοπιάζουμε, ἀγρυπνοῦμε, τρέχουμε νύχτα-μέρα ἀπό ἐδῶ καί ἀπό ἐκεῖ, ταλαιπωρούμαστε μέ τήν ψυχή στό στόμα, μέ ἄγχος, μέ ἀγωνία νά πετύχουμε, νά κερδίσουμε, νά ἀποκτήσουμε ὅσα λογαριάσαμε. Δέν ἀργεῖ ὅμως νά ἔρθει ἡ ἀποτυχία καί ἡ ἀπογοήτευση. Ἕνας ξαφνικός σεισμός, μιᾶ ἀνομβρία, μιᾶ ξηρασία, μιᾶ πυρκαγιά, μιᾶ ἀπρόοπτη ἐξέλιξη κάνουν ὥστε μόχθοι καί ἔξοδα ἐτῶν νά πηγαίνουν χαμένα.

Νομίζουμε ὅτι φταῖνε οἱ καιρικές συνθηκες, οἱ περιστάσεις, διάφοροι ἄλλοι παράγοντες. Ἀλλά τό σπουδαιότερο αἴτιο εἶναι ἡ ἔλλειψη πίστεως στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Δέν πιστεύουμε στόν Κύριο ὅσο θέλει καί ὅσο μᾶς λέει ὁ ἴδιος. Δέν ἔχουμε κᾶν πίστη κόκκου συνάπεως. Ἄν πιστεύαμε βαθιά θά ἐμπιστεύαμε τά προβλήματά μας καί τή λύση τους στόν Πάνσοφο καί Παντοδύναμο Νοῦ τοῦ Κυρίου.

Ἐπειτα πῶς ζητᾶμε νά εὐλογῆσει ὁ Κύριος τήν δουλειά μας καί τά ἔργα τῶν χειρῶν μας; Θά τά εὐλογῆσει ὅταν κάνουμε ὑπακοή σέ ὅ,τι μᾶς προστάζει. Ὅπως ὑπάκουσε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀπλά, ταπεινά, ἀνυπόκριτα. Καί ὁμολόγησε: «Κύριέ μου, εἶμαι ἁμαρτωλός. Δέν ἄξιζα τέτοια ἐξαιρετική εὐλογία...».

Ἄραγε, τά λόγια αὐτά τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ἦρθαν ποτέ στό δικό μας στόμα; Συναισθανθήκαμε ποτέ τίς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ καί τήν ἁμαρτωλοτήτά μας;

Πότε λοιπόν θά καταλάβουμε ὅτι τίποτε δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τά χέρια μας καί τήν ἀνθρώπινη δύναμή μας; Πότε θά νιώσουμε τήν δύναμη τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ στή δουλειά μας, στό σπίτι μας, στά παιδιά μας, σέ κάθε προσπάθεια; Ἡ Εὐαγγελική περικοπή τήν ὁποία προσπαθῶ νά σχολιάσω, μᾶς δίνει ἄλλη μιᾶ τέτοια πολύτιμη εὐκαιρία νά κάνουμε βίωμα, αὐτές τίς ἀλήθειες. Ἄς μή τήν χάσουμε.

Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἔρχεται μέ τήν προσευχή. Προσευχή παντοῦ καί πάντα. Ἰδιαιτέρα, ὅμως στό σπίτι σας, σέ μιᾶ ἡσυχῆ ὥρα. Ἀλήθεια ἔχετε εἰκονοστάσι στό σπίτι σας μέ τήν εἰκόνα τοῦ Κυρίου, τῆς Παναγίας μας, τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῶν Ἁγίων; Γιατί στά περισσότερα σπίτια δέν βλέπω νά ὑπάρχει. Ἐχετε λαδοκάντηλο, τό ἀνάβετε; Θυμιάζετε μέ λιβάνι τό σπίτι σας καθημερινά; Καλεῖτε τόν ἱερέα τῆς ἐνορίας σας νά σᾶς εὐλογῆσει, νά κάνει ἁγιασμό, νά τελέσει τό Θεῖο Εὐχέλαιο; Ἡ εὐλογία τοῦ ἱερέως εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Μελετᾶτε τήν Ἁγία Γραφή καί τούς βίους τῶν Ἁγίων; Ἐξομολογεῖστε τίς ἁμαρτίες σας; Μεταλαμβάνετε τά ἄχραντα μυστήρια;

Ἀγαπητοί μου χριστιανοί, ἂν ὅλα αὐτά τά κάνετε, θά ἔχετε τήν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ. Εὐλογημένοι νά εἴστε.

Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τραϊκάκης